

Recull de Participació

2n Congrés d'Associacions de Barcelona

Diumenge, 1 de maig de 2011

204 MESURES PER IMPULSAR EL TEIXIT ASSOCIATIU DE BARCELONA

Les associacions de Barcelona consensuen el seu full de ruta per als propers quatre anys reclamant més reconeixement, més finançament i la recuperació de l'espai públic.

El Consell d'Associacions de Barcelona fa entrega de les mesures consensuades durant el 2n Congrés d'Associacions de Barcelona a l'alcalde, el conseller de Benestar i Família i als representants polítics municipals.

El dissabte 30 d'abril de 2011 al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) ha tingut lloc l'acte de cloenda del 2n Congrés d'Associacions de Barcelona amb la participació de més de 220 persones. La jornada, organitzada per aprovar 204 mesures per a la millora i consolidació de l'associacionisme de Barcelona, ha permès el lliurament del document final a l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, i al conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries, presents en l'acte, per donar-los a conèixer les reivindicacions i objectius de les associacions de la ciutat per als propers quatre anys.

Després de l'aprovació de les mesures, s'ha realitzat una taula rodona per avaluar l'estat de l'associacionisme que ha conclòs amb una visió optimista i esperançada del seu futur. En la taula ha participat Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural, Martí Olivella, membre de Nova Centre d'Innovació Social, i Dani Cortijo, historiador i autor del bloc Altres Barcelones, sota la moderació de Núria Dias, periodista de BTB.

A continuació s'ha presentat el Congrés Permanent, una iniciativa per fer seguiment i avaluació de les polítiques de participació i foment de l'associacionisme al servei de les associacions de la ciutat que serà posada en marxa en els propers

mesos amb l'impuls del Consell d'Associacions de Barcelona (CAB).

Després de la lectura del manifest, que resumeix les reivindicacions del sector sobre reconeixement, finançament i espais, la presidenta del CAB, Montse Balaguer, ha convidat a les associacions a continuar la seva tasca imprescindible en la construcció de la nostra ciutat. El conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries, ha intervingut a continuació recalcant que malgrat la situació de crisi actual "hi ha uns valors i uns ideals que no estan en crisi i són els valors que representen les associacions de Barcelona". Segons l'alcalde de la ciutat, Jordi Hereu, el teixit associatiu vertebrava estratègies d'exigència i de futur per Barcelona i és, per tant, "més necessari que mai".

En finalitzar els parlaments institucionals, la Junta Directiva del CAB ha fet entrega de les mesures als representants dels partits polítics amb representació al consistori: Imma Moraleda (PSC), Raimond Blasi (CiU), Maria Luisa Ibáñez (PP), Ricard Gomà (ICV-EUiA) i Xavier Florensa (ERC) perquè les incorporin als seus programes electorals. Les associacions esperen també que les seves propostes posin les bases per a l'elaboració d'un futur Pla de Suport a l'Associacionisme de Barcelona per a la propera legislatura 2011-2015.

La jornada del 30 d'abril és el final d'un procés participatiu que ha permès consensuar 204 mesures concretes per a la millora del sector associatiu orientades

Recull de Participació

tant a les administracions públiques i a altres agents socials, com a les mateixes associacions, entorn tres reivindicacions: la millora del reconeixement, el finançament i la recuperació de l'espai públic i més equipaments per a les entitats de Barcelona. Durant els 6 mesos que ha durat 2n Congrés d'Associacions de Barcelona, més de 520 persones, representants d'unes 400 associacions de la ciutat, han participat en els 27 debats territorials i sectorials portats a terme en una trentena d'espais distribuïts pels diferents districtes.

Avui

Dilluns, 2 de maig de 2011

UNA OPORTUNITAT PERDUDA

Opinió. Josep Carrapiço i Sangla

* Regidor de Participació Ciutadana a l'Ajuntament d'Arbúcies i president Regional d'Esquerra

No m'agrada com està el carrer Camprodon. Se'l veu vell i apedaçat, lluny del que havia estat i del que hauria de ser, un orgull per a tot el poble. Arbúcies mereix un carrer principal a l'altura de la seva gent, però precisament ens ha faltat això, estar a l'altura. Utilitzo el plural perquè no reformar el carrer és una responsabilitat de tots, sobretot de la classe política. L'Ajuntament va engegar fa un parell d'anys un procés participatiu que havia de ser el punt de partida per trobar un model de carrer compartit per una majoria àmplia de ciutadans. No va anar bé. No vam engrescar la gent, no ens vam saber explicar. Ho podríem haver fet molt millor. Ara bé, l'oposició va fer un paper molt trist. Va utilitzar aquest procés per desgastar el govern i per posar la por al cos amb una única finalitat, que l'Ajuntament no fes un nou Camprodon. I no es va quedar aquí: va polititzar el carrer, va escampar mentides i va amenaçar de denunciar un procés modèlic, precisament finançat per un departament amb qui compartia color polític (ara es veu que ja no). Reitero que el procés participatiu va ser modèlic i que es va executar correctament, entre altres coses perquè sempre va rebre el suport polític, tècnic i econòmic de l'antiga direcció general de Participació Ciutadana i dels seus màxims responsables.

La reforma del carrer estava en mans de la ciutadania, i la ciutadania no va aparèixer. Aquesta és una de les claus de tot. En sentir-se les primeres espetegades, molta gent va dir "ja ho us fareu", i va deixar la via lliure als més cridaners, sovint moguts pels fils d'altres o per la inconsciència, parapetats darrere d'associacions en què alguns dels seus membres no tenien inconvenient ni vergonya de formar part també del partit que posava més pals a les rodes. Amb els ànims ben escalfats, es van escampar més mentides allà on podien fer més mal: que es cobriren contribucions especials de 6.000 euros per immoble, i això en un context de crisi que encara dura. Ara bé, seria injust no reconèixer els valents que van aparèixer, comerciants i veïns que van deixar enrere les pancartes, la demagògia i el populisme per arremangar-se i fer propostes en positiu.

La resta és història. El govern en minoria mai va poder aprovar al ple la reforma del nou carrer i l'oposició va tenir el que volia, marejar la perdiu amb noves propostes de carrer més barates i visiblement més lletges, "i que no es faci res perquè ho vull fer jo". I d'aquí fins ara han passat dos anys i el carrer segueix igual de malament.

La sensació que queda és d'oportunitat perduda. L'Ajuntament disposava del finançament per fer l'obra, tenia lligades subvencions amb les administracions supramunicipals per més d'un 80% del pressupost, i les contribucions especials que havien de pagar els veïns eren assumibles. Fins i tot es preveia la possibilitat de fraccionar els pagaments i d'ajornar-los, si calia. Avui, el carrer estaria pràcticament fet i segurament seria el nou alcalde l'encarregat d'inaugurar-lo.

Val més no lamentar-se. Reformar el carrer Camprodon serà una de les propostes electorals que compartirem tots els partits, sense excepció. I ens haurem de tornar a reunir i ser capaços d'entendre'ns. Fallar de nou ja no seria una oportunitat perduda si no un fracàs inadmissible. Esquerra creu que Arbúcies necessita un carrer Camprodon amb voreres amples, amb tots els elements que calguin perquè sigui segur i bonic, i el més important, perquè duri molts anys.

Recull de Participació

DIPUTACIÓ DE GIRONA

Dimarts 3 de maig de 2011

JORNADA DE TREBALL "EL VOLUNTARIAT DE LA GENT GRAN A LES COMARQUES GIRONINES"

El Servei de Participació Ciutadana de la Diputació de Girona ha organitzat una jornada de treball, que ha tingut lloc aquest matí a la sala Ferran Agulló de la Diputació, amb l'objectiu d'intercanviar experiències entre la gent del territori que treballa en el voluntariat de la gent gran.

Aquesta trobada, en la qual també han col·laborat Dipsalut i l'Institut Cerdà, ha comptat amb la presència d'una cinquantena de tècnics municipals i responsables d'entitats relacionades amb el voluntariat de la gent gran. La jornada és una de les trobades que formen part del Projecte E3 que coordina l'Institut Cerdà, el qual té com a objectiu posar en valor el potencial de la gent gran com a recurs social en la vida dels municipis.

Amb aquesta trobada s'ha creat un espai de debat i reflexió a partir de la investigació i l'intercanvi de coneixements entre les administracions i les entitats que vetllen pel benestar de la gent gran: millor estat de salut i més proactivitat.

FOTO: Miquel Millan

xarxanet.org

Dimarts 3 de maig de 2011

GIRONA INTERCULTURAL 2011, DOS MESOS D'ACTIVITATS PER UNA CIUTADANIA PLENA

Dimarts 3 de maig s'inaugura una nova edició de Girona Intercultural, que durant els mesos de maig i juny oferirà una quinzena d'activitats relacionades amb el compromís social i la ciutadania plena. La programació inclou el primer Fòrum sobre inclusió social i ciutadana, que relleva l'Escola d'Estiu sobre Interculturalitat.

La Fundació SER.GI (Servei Gironí de Pedagogia Social) ha presentat la programació de Girona Intercultural 2011. Amb l'edició d'enguany es pretén consolidar l'aposta per una ciutadania plena. Des de la Fundació SER.GI volen insistir en la convivència, la participació i la responsabilitat de les institucions, i també del conjunt de les persones, per impulsar una equitat social i un projecte comú de societat.

La conferència inaugural serà a càrrec de Victòria Camps, catedràtica de Filosofia de la UAB, que parlarà de convivència, participació i responsabilitat. Camps tractarà el tema de com incidir perquè les persones siguin plenament ciutadanes, i com encarar la problemàtica de l'exclusió social. Tindrà lloc dimarts 3 de maig, a les 19:00 hores, al Centre Cultural la Mercè.

A partir d'aquest dia i durant dos mesos es realitzaran diverses activitats, com ara, cinefòrums, taules rodones, conferències, cafè teatre, etc. Podeu consultar el programa en aquest quadríptic.

La principal novetat d'enguany és el Fòrum sobre inclusió social i ciutadania, que tindrà lloc el 2 i 3 de juny. Serà un espai de trobada, reflexió i treball on participaran professionals i responsables polítics del camp social, educatiu, de la salut i l'economia social. Hi podran fer propostes per aconseguir una societat més cohesionada i unes polítiques socials, d'educació, de salut, de ciutadania, etc. més inclusives.

Generalitat de Catalunya

Dijous, 5 de maig de 2011

ORGANIGRAMA - DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ I RELACIONS INSTITUCIONALS

☐ Departament de Governació i Relacions Institucionals

☐ Gabinet de la Vicepresidència

Oficina de Relacions Institucionals

Oficina de la Secretaria

Oficina de Comunicació

Oficina de Protocol

Responsable de relacions amb les cases regionals d'altres comunitats autònomes a Catalunya

Recull de Participació

- ☐ **Secretaria General de Governació i Relacions Institucionals**
 - ☐ Direcció de Serveis
 - Assessoria Jurídica
 - ☐ Gabinet Tècnic
 - Àrea d'Organització i Administració Electrònica
 - Àrea de Processos Electorals
 - ☐ Oficina Tècnica de Suport en Matèria de Traspassos i Cooperació Institucional
 - ☐ Serveis Territorials de Governació i Relacions Institucionals a Barcelona
 - Servei Territorial d'Administració Local a Barcelona
 - ☐ Serveis Territorials de Governació i Relacions Institucionals a Girona
 - Servei Territorial d'Administració Local a Girona
 - ☐ Serveis Territorials de Governació i Relacions Institucionals a Lleida
 - ☐ Serveis Territorials de Governació i Relacions Institucionals a Tarragona
 - ☐ Serveis Territorials de Governació i Relacions Institucionals a les Terres de l'Ebre
- ☐ **Secretaria d'Administració i Funció Pública**
 - Àrea d'Organització de l'Administració i del Sector Públic
 - Àrea d'Anàlisi, Planificació i Avaluació dels Recursos Humans
 - Àrea de Recursos Econòmics i Eficiència del Sector Públic
 - ☐ Direcció General de Funció Pública
 - ☐ Direcció General de Processos i Administració Electrònica
- ☐ **Direcció General d'Administració Local**
 - ☐ Subdirecció General de Cooperació Local
 - ☐ Subdirecció General d'Assistència Jurídica i Règim Local
 - Subdirecció General d'Estudis i Coordinació
- ☐ **Direcció General de Relacions Institucionals i amb el Parlament**
 - ☐ Subdirecció General de Relacions Intergovernamentals
 - ☐ Subdirecció General de Relacions amb el Parlament
 - Subdirecció General de Foment de la Qualitat Democràtica
 - Subdirecció General de Memòria i Pau
 - Àrea de Gestió
 - Programa d'Atenció a Expressos i de Desapareguts i Fosses Comunes
 - ☐ Memorial Democràtic
 - Programa d'Innovació i Qualitat Democràtica
 - Direcció General d'Afers Religiosos
- ☐ **Escola d'Administració Pública de Catalunya (EAPC)**
 - ☐ Subdirecció General de l'Escola d'Administració Pública
- ☐ **Institut d'Estudis Autonòmics (IEA)**
 - Àrea de Recerca
 - Àrea de Desenvolupament Autonòmic
 - Responsable de Comunicació, Publicacions i Documentació
 - Responsable d'Investigació
 - Responsable de Suport Administratiu a l'Àrea de Recerca
 - Responsable de Fons documental i Bibliogràfic
 - Responsable de la Gestió Econòmica Administrativa
- ☐ **Jurat d'Expropiació de Catalunya**
 - Oficina Tècnica de Suport al Jurat d'Expropiació de Catalunya

Recull de Participació

EL PUNT

Divendres, 6 de maig de 2011

LA MARE DE TOTES LES BATALLES DEMOCRÀTIQUES

Un magatzem ple d'urnes pels comicis. Foto: MANEL LLADÓ.

El tòpic ens faria dir que ja ha començat la gran batalla democràtica. Però el cert és que ja fa molts dies que estem immersos en la frenètica cursa electoral. De fet, un exministre em va dir un dia que les campanyes electorals no començaven mai 16 dies abans de la cita amb les urnes com es podia pensar. Sinó que, ben a l'inrevés, un polític que vulgui guanyar les eleccions ha de tenir clar que la campanya electoral comença just l'endemà de la cita electoral. I que tot allò que el polític no hagi pogut fer per convèncer els electors poc ho aconseguirà en les dues setmanes i escaig de campanya oficial. Segurament una part de raó la té aquest experimentat polític acostumat a guanyar grans majories absolutes i ara també coneixedor del que és una gran patacada electoral. L'axioma em recorda la inefable retransmissió de TVE del Barça-Madrid dimarts passat, quan aquest imparcial periodista esportiu de "La televisión de todos" que és Sergio Sauca deia a la vora de la desesperació: "Al Madrid li queden dos minuts per a la remuntada!", sense recordar el petit detall que li faltaven marcar ni més ni menys que dos gols per classificar-se. El que no s'ha fet en 178 minuts, no es fa en dos. Tornant al terreny de joc electoral, cal dir que és cert que en les municipals des d'un poble petit les coses es miren diferent. Però en tot cas, caldria preguntar-se per què un cop més, sobretot a les grans ciutats, els candidats tornen a abocar infinits recursos econòmics i organitzatius per a un desplegament que està constatat farà variar molt poc la tendència ja establerta. Però què hi farem! La qüestió és que des d'aquesta mitjanit passada estem immersos en la mare de totes les batalles democràtiques. La campanya electoral de les eleccions municipals. Les municipals no són pas les eleccions que donaran més poder concentrat a cap partit polític. Aquestes són les generals, que permeten governar un Estat a aquells que en tenen. Però sí que són aquelles que permeten més participació ciutadana i l'elecció d'aquells que administraran la nostra quotidianitat. Les municipals són les que permeten als partits la possibilitat de disposar d'una immensa xarxa de representativitat al territori sobre la qual sustentar la piràmide del seu poder global. Segurament com deia l'exministre les cartes estan tirades. Però no es perdin el preàmbul d'un dels comicis electorals més apassionants de la nostra història. Les municipals engeguen amb regust de revàlida i multitud d'interessantíssimes pugnes polítiques locals de resultats més incerts que mai. Avui ens hem despertat en campanya electoral però encara és temps de somnis per als candidats. El 22-M serà l'hora de la veritat.

DIARI DE GIRONA

Dilluns, 9 de maig de 2011

PLATJA D'ARO 2A FIRA DE LES ASSOCIACIONS

Josep M. Bartomeu

La regidoria de Centres Cívics de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro va organitzar a la Plaça del Mil·lenari, a Platja d'Aro, la 2a Fira d'Associacions del municipi, en la qual van participar 34 entitats amb un ampli ventall d'activitats i tallers, amb nombrosos assistents.

DIARI DE GIRONA

Divendres, 13 de maig de 2011

EL PRIMER VOT DE 24.400 JOVES

El Consell de Joventut impulsa una campanya per fomentar l'autonomia d'aquests votants

ACN El proper 22 de maig, 22.414 joves gironins podran votar per primer cop en unes eleccions municipals. La vicepresidenta del Govern, Joana Ortega, es va reunir amb el secretariat del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, a qui va donar suport en la campanya de foment de vot jove que aquest organisme està duent a terme i es va posar a disposició del CNJC per a "futurs col·laboracions en matèria de foment de la participació". La

Recull de Participació

campanya Els teus pares encara voten per tu? Als ajuntaments també hi pots dir la teva pretén posar sobre la taula l'autonomia dels joves per decidir allò que els afecta, i qui i com governarà el seu municipi.

Ortega va visitar la seu del CNJC acompanyada pel director general de Joventut, Toni Reig. Aquest va destacar la importància d'aquesta campanya perquè la joventut és un col·lectiu "que s'ha de fer sentir i que cal escoltar des de la política".

En els darrers anys, el CNJC ha impulsat ja set campanyes de foment del vot entre els joves. Aquesta és la plataforma que aglutina, des de fa més de trenta anys, les principals entitats juvenils del país. Així doncs, com a tal, és l'interlocutor principal davant els poders públics sobre els temes que afecten la joventut, i així queda establert per la llei 14/1985 del Parlament.

D'altra banda, a finals d'aquest mes tindrà lloc la segona edició de "Àgora Jove", una trobada d'entitats juvenils que, sota el lema "Joves d'origens diversos, construïm ciutadania", es parlarà dels canvis que implica el fet migratori a Catalunya per la gent jove.

PUNT DIARI

Dimarts, 17 de maig de 2011

SECOT FARÀ D'ASSESSOR ALS EMPRENEDORS BANYOLINS

Representants del consell i de Secot en el moment de la signatura del conveni. Foto: R. E.

Banyoles. L'associació d'empresaris jubilats Secot (Seniors españoles para la cooperació tècnica) i el Consell Comarcal del Pla de l'Estany han signat un conveni pel qual aquella entitat assessorarà els usuaris del centre d'iniciatives empresarials El Niu, depenent del Consell. La cooperació se centrarà en la redacció dels plans d'empresa i dels pressupostos, així com en l'elaboració de diagnòstics comptables. Obert fa tot just unes setmanes, El Niu disposa en aquests moments de quatre usuaris.

Xarxanet.org

Dimarts, 17 de maig de 2011

NEIX FACECOOP.ORG, XARXA SOCIAL SOLIDÀRIA

FaceCoop.org, la nova xarxa social especialitzada en solidaritat, cooperació i participació és un punt de trobada per a totes aquelles persones que volen generar un canvi social.

És una iniciativa de l'ONG de desenvolupament Solidaridad Internacional, amb la col·laboració d'altres organitzacions. Es va presentar el dimarts 10 de maig i 24 hores més tard ja havia tingut més de 1000 "M'agrada" al Facebook.

Persegueix dos objectius:

- Informar sobre gènere, medi ambient, la participació ciutadana i la lluita contra la pobresa i la fam.
- Posar en contacte a persones, organitzacions, empreses i institucions públiques que treballen en aquests àmbits.

Si t'interessen aquests temes i vols aportar els teus coneixements, difondre les teves iniciatives o intercanviar experiències aquesta és la teva xarxa social! No es tracta d'una comunitat d'experts/es, sinó que és una plataforma oberta a tothom interessat/da en la solidaritat.

Per participar-hi cal crear un compte d'usuari. Un cop creat, podràs pujar-hi documents, imatges, àudios, vídeos, notícies o crear esdeveniments, tot interactuant amb persones amb les mateixes inquietuds socials i solidàries.

Recull de Participació

EL PUNT

Dijous, 19 de maig de 2011

LA CREU ROJA INFORMARÀ SOBRE VOLUNTARIAT

L'Ajuntament d'Olot i Creu Roja Garrotxa han signat un conveni que preveu una aportació econòmica del govern local de 10.000 euros perquè aquesta entitat destini un professional a informar la població i les escoles sobre els projectes de voluntariat de la ciutat. Hi destinarà deu hores setmanals.

EL PUNT

Divendres, 20 de maig de 2011

GIRONA SE SUMA AL MOVIMENT POPULAR DELS "INDIGNATS"

Cap a unes 800 persones es van concentrar a la plaça del Vi per protestar contra el poder i la situació del país

La trobada va sorgir a partir de les xarxes socials, i va acabar amb una acampada a la plaça Catalunya

La plaça del Vi, plena de gent ahir al vespre durant la concentració de Girona. Foto: MANEL LLADÓ.

” La concentració es repetirà avui i podria fer-se a Olot, Figueres i Ripoll ”

Oriol Mas. Dimecres Girona va ser l'única capital catalana on no hi va haver cap mena de concentració ciutadana per mostrar el descontentament davant la classe política i econòmica. Ahir la situació va fer un gir contundent. Una part del mite de la "Girona rai" es va ensorrar a la plaça del Vi: en els moments de més aflluència, s'hi van concentrar fins a unes 800 persones. La convocatòria, com està passant arreu amb aquest moviment, va ser a través de les xarxes socials d'internet, bàsicament Facebook i Twitter. Aquestes dues eines es van anar escalfant al llarg del dia, amb missatges cada vegada més freqüents de suport a la trobada, organitzada per a les vuit del vespre.

L'assistència a aquella hora ja era destacable, d'unes 300 persones. En pocs minuts la xifra es va doblar, i van començar els xiulets, les casseroles i les consignes. Del "ja n'hi ha prou" al "li diuen democràcia i no ho és", passant pel "boti, boti, boti, corrupte qui no boti". Els eslògans de les pancartes també anaven en aquesta línia: "Estem indignats", "Ric per no plorar", "Poc pa per a tant de «xoriço»" o "Democràcia real ja!". Aquest últim és el lema del conjunt del moviment, i l'encapçalament del manifest que es va repartir a la plaça del Vi. En el text es posa l'accent en l'esperit transversal de la protesta, i en la necessitat de "moure's i construir una societat millor" davant la indignació "pel panorama polític, econòmic i social", i es considera que s'han posat "els diners per sobre de l'ésser humà".

Poc abans de les nou del vespre l'assistència havia augmentat fins a arribar aproximadament a les 800 persones. Eren gent de totes les edats, vinguts també de fora –n'hi havia per exemple de Palamós o Bescanó– i amb ganes de fer fressa i posar Girona al mapa de les ciutats afegides a aquest moviment popular. Paral·lelament, les xarxes socials anaven donant informació a l'instant de com evolucionava la concentració, que els assistents consideraven un èxit.

Assemblea i acampada

A partir de quarts de deu la concentració es va anar reduint, i els que es quedaven restaven a l'espera d'una mínima organització per decidir si la concentració finalitzava amb acampada. Es van arribar a plantar tendes davant l'Ajuntament, i als volts de quarts d'onze es va fer una assemblea en què es va decidir passar la nit a la plaça Catalunya, i repetir la concentració avui a les vuit del vespre. Mentrestant, i a través de webs i xarxes socials, es plantejaven concentracions a Ripoll, Olot i Figueres.

Recull de Participació

Les claus

TÉ FUTUR EL MOVIMENT?

Marc bataller . Té futur el moviment dels “indignats”? Es podrà articular després de les municipals o s'acabarà dissolent amb la mateixa rapidesa amb què va aparèixer? Es desinflarà com un suflé o tindrà una certa consistència? Resoldre aquests dubtes és gairebé fer ciència-ficció, perquè a hores d'ara ningú sap què passarà demà i menys d'aquí a una setmana. Alguns sociòlegs i politòlegs consultats per aquest diari, però, aporten pistes sobre quin caire podrien adquirir els esdeveniments. “Ni els organitzadors tenen una idea clara. Va néixer com una cosa ingènua: ens reunim, protestem i després ja veurem”, analitza l'economista i president de Justícia i Pau, Arcadi Oliveres. Una possibilitat que apunta és que la mobilització es vagi solidificant als territoris, en petites assemblees, que puguin plantejar reivindicacions concretes. Més clar ho veu la degana del Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya, Anna Parés, que recorda que el “sostrat de fons la crisi” i el “malestar” de la societat es va coent a foc lent des de fa temps i que les protestes segurament continuaran amb altres formes i maneres.

I la via política? Quin paper ha de jugar? “No es veu com es pot teixir aquesta via, però sí que hi hauria d'haver algun moviment”, destaca el catedràtic d'història contemporània de la UB Antoni Segura, que afegeix que les acampades comparteixen amb les revoltes àrabs, salvant les distàncies, “un fons de ràbia i de dignitat perduda”. Oliveres, per contra, es mostra més escèptic i adverteix que no s'ha de caure en la politització.

DIARI DE GIRONA

Dissabte, 21 de maig de 2011

EL MOVIMENT GIRONÍ DELS “INDIGNATS” CREIX I ARRIBA AL MILER

Desafien la Junta Electoral i mantenen l'acampada

Foto. Aniol Resclosa

La segona jornada de protestes contra l'actual sistema polític i financer va sumar adeptes i va aplegar més ciutadans que la nit de dijous a Girona. Al vespre, els acampats van decidir mantenir-se a la plaça Catalunya desobeint pacíficament la Junta Electoral Central que havia prohibit cap tipus de concentració.

Tapi Carreras. Girona. El moviment d'“indignats” de Girona

no afluixa. Al contrari, ahir al vespre, prop d'un miler de ciutadans van reunir per seguir protestant contra el sistema polític actual i econòmic. I un avís: Avui, jornada de reflexió tornaran a concentrar-se en massa per repetir la protesta.

El dia havia despertat amb una vintena de joves acampats a la plaça Catalunya. Alguns havien dormit en tendes de campanya. Altres directament a l'aire lliure amb matalassos. A poc a poc van anar organitzant el campament improvisat. Van organitzar una mena de biblioteca i un punt de recollida de firmes de suport al moviment. N'acumulaven un bon grapat. També demanaven la col·laboració ciutadana per obtenir aliments.

L'enigma era saber si al vespre, a les vuit, la resta de gironins tornarien a aplegar-se. I efectivament, a poc a poc, primer amb timidesa van anar concentrant-se a l'entorn de la plaça. Es podien llegir pancartes amb lemes curiosos, divertits, originals o extrems de protestes d'altres punts de l'Estat: “Que governin les putes. Els seus fills ens han fallat”, “Poc pa per tant de xoriço”, “Mossos, a la jornada de reflexió no ens pegueu massa fort que la sanitat pública està col·lapsada”... Fins i tot, es podia llegir alguna crida a la vaga general.

Un jove amb un megàfon va convocar els reunits a concentrar-se a la plaça del Vi. Allà es va poder comprovar la força del moviment. Eren més que el dia anterior, quan molts curiosos havien tret el cap per veure què passaria. Hi havia famílies, parelles, gent amb bicicleta, gossos, disfresses. S'olorava història. Van començar els càntics, els crits de protesta, les segudes i els silencis.

Un altre jove amb un altre megàfon, més gran que el de la plaça Catalunya, va cedir l'aparell a tothom que ho desitgés per tal que la ciutadania pogués expressar-se amb total llibertat. Desenes de persones van dir la seva. Entre els participants a aquests parlament espontanis també hi havia algun conegut gironí habitual en les protestes, com el pidolaire Cèlio o el restaurador Pere Mià. Però la immensa majoria, anònima que explicava el

Recull de Participació

seu punt de vista de tot plegat. Tots aplaudits sorollosament per la plaça del vi, on la multitud seguia els parlaments asseguda. "Els han causat la crisi i ara volen que els salvem!!". Una de les intervencions més aplaudides va ser la d'un jove que va demanar que "els polítics, si no saben fer bé la seva feina que vagin a l'atur també". Ell hi està apuntat. Parlaven immigrants que se sentien catalans. Es feien crides a revolucions pacífiques. Es recitava Mario Benedetti. Es cantava a la unitat del poble.

A les onze de la nit tocava assemblea. Els concentrats van decidir novament passar la nit a la plaça Catalunya. No es va deixar gravar als mitjans de comunicació. Desafiaven així la decisió de la Junta Electoral que havia prohibit les acampades i les concentracions a partir de la mitjanit. La consigna era quedar-se a dormir pacíficament. En tancar aquesta edició no s'havia produït cap incident, tot i que els concentrats estaven disposats a ser desallotjats cívicament.

EL PUNT

Dissabte, 21 de maig de 2011

“UNA POLÍTICA DEMOCRÀTICA HA DE PREGUNTAR AL POBLE”

Barnosell és professor d'Història contemporània a la Universitat de Girona.
Foto: Joan Sabater

Puri Abarca. Entrevistes

Genís Barnosell exposa que els diversos processos participatius que s'han posat en marxa no han calat prou en la societat i que, encara que hi ha hagut debats molt vius, han estat sempre reduïts. Considera necessari que s'obri més el debat a la ciutadania i que es deixi treballar els periodistes perquè puguin aportar informació al poble, que haurà de decidir fins a quin punt es vol implicar.

Genís Barnosell (Verges, 1968) és membre del Grup de Recerca d'Història, Memòria i Identitats de la UdG i basa el seu treball en l'evolució de les pràctiques i discursos polítics i del sindicalisme en la primera meitat del segle XIX, entre altres camps, com el del nacionalisme català.

Com han evolucionat els discursos i les pràctiques polítics des del segle XIX fins a l'actualitat?

Fent una simplificació, es pot dir que la majoria dels discursos de la primera meitat del segle XIX s'enfocaven cap a la idea que bona part de la població no era apta per participar en política. En els discursos actuals, el supòsit és al revés, és a dir, tots som capaços de participar-hi. És una idea molt influïda pels debats de començaments del XX sobre les masses i les pràctiques polítiques. L'economista Joseph Schumpeter deia llavors que vendre un polític era com vendre un sabó, que no hi havia gaire diferència entre la propaganda política i la comercial. En el segle XIX, el discurs era molt ideològic; ara té més a veure amb les emocions i amb les ganes de la gent de participar.

El moviment dels “indignats” es pot considerar una nova forma de participació? Quina valoració en fa?

Era sorprenent que, amb el que està caient des de fa temps, no hagués sortit encara algun moviment de protesta; el segle XIX, la gent es mobilitzava més per tot el que considerava injust. Però és aviat per valorar-ho. Primer cal tenir en compte la continuïtat en el temps. Amb la guerra de l'Iraq, es van fer moltes manifestacions, però va ser una flamarada que després es va consumir ràpidament; la gent es va cansar de lluitar. En el cas dels “indignats”, s'hi ha concentrat molta gent, però continua sent una petita part de la població i seria una sorpresa que de tot això en sortís un moviment ampli i continu, que plantegés alternatives. I molt sovint hi ha la sensació que les fletxes dintre d'aquestes mobilitzacions no apunten totes cap allà mateix; es tracta d'un moviment d'insatisfacció general i no queda clar en què pot acabar.

Segons l'evolució dels últims dos segles, estem davant d'uns dels majors declivis de la credibilitat política?

En la teoria democràtica, els sistemes es basen en la imatge dels humans. O bé, com planteja Rousseau, es parteix de la base que l'home és bo per naturalesa o, com diu Locke, cadascú mira per si mateix, els polítics també; per això ens inventem un sistema per controlar-los. Ara tenim la sensació que no els controlem prou i hi ha

Recull de Participació

molta desafecció, molta més que durant la Transició. Es tractaria que el sistema fos més obert i participatiu. Als Estats Units fan referèndums per qualsevol cosa; aquí sembla que quan es parla d'això, als polítics els ve gratera, i una cultura política democràtica no pot ser tan refractària a preguntar al poble.

Es pot comparar el catalanisme actual amb el que va portar a la República?

El catalanisme majoritari ha estat sempre una mena de regeneracionisme espanyol, és a dir, amb la idea de construir un marc d'autogovern per a Catalunya i, a partir d'això, reformar Espanya. Ara, amb les sentències del Tribunal Constitucional, s'ha aturat el procés en què Espanya havia de progressar cap a més descentralització. El catalanisme actual viu en un estat que ha construït ell en gran part, però que, després de l'èxit, difícilment anirà més enllà a curt termini. Fins ara, l'autonomia tenia prou avantatges per no haver-se de justificar gaire, però, a partir d'ara, s'haurà d'explicar millor tot plegat. El temps ha deixat de jugar a favor de l'autonomia.

EL PUNT

Dimarts, 24 de maig de 2011

L'ACAMPADA S'ORGANITZA I AVUI HI HAURÀ CONCENTRACIÓ

La zona d'acampada, ahir al vespre. Foto: O.M.

Els "indignats" continuen amb l'acampada a la plaça Catalunya de Girona, amb una vintena de persones que hi passen la nit. Durant el dia, s'hi afegeix més gent que participa en les diferents comissions, i ara organitzen també activitats. Pel que fa a les concentracions, ahir no hi va haver cap tipus de protesta. Tal com s'havia acordat en l'última assemblea, ara seran només els dimarts i divendres. Per tant, avui al vespre es tornaran a concentrar a la plaça Catalunya, i després probablement aniran a la plaça del Vi. A ciutats com ara Olot també mantenen l'acampada.

Elripollès.info

Dimecres, 25 de maig de 2011

EL CARTIPÀS DEL FUTUR ALCALDE MUNELL

En campanya va anunciar el repartiment de regidories

Jordi Munell amb part dels futurs regidors i de la resta de la secció local de CiU. Foto: Eudald Rota

Ripoll. La ressaca de les eleccions a Ripoll deixa poques incògnites. Ni cal cuinar pactes ni tant sols hi ha dubtes sobre el repartiment del cartipàs municipal. I és que el futur alcalde, Jordi Munell, ja va anunciar a la campanya en una entrevista a aquest mitjà com distribuiria les regidories i les tres tinències d'alcaldia.

El mateix Munell s'ocuparà de Promoció Econòmica, Miquel Rovira serà el cap de l'àrea de serveis a les persones; Fina Guix la regidora de Barris, Josep Maria Creixans el cap de l'àrea de serveis centrals i

Hisenda) Maria Dolors Vilalta serà la nova regidora de Convivència, Seguretat Ciutadana i Participació; i Xevi Cima, el cap d'àrea de serveis territorials i Medi Ambient.

La resta de carteres seran per Ramon Santanach (regidoria de Cultura), Marc Grifell (regidoria de Turisme, Fires, Festes i Joventut) i Magda Perramon (regidoria de Comerç). Per altra banda, Leonor Munell -número 10 de la llista-havia d'ocupar la regidoria d'Assistència, Serveis Socials, Ensenyament i Formació, unes competències que s'hauran de repartir entre els nous electes ja que CiU va aconseguir finalment nou representants.

La resta de regidors, si no hi ha cap renúncia, seran els republicans Teresa Jordà, Roger Bosch, Ramon Serra, Jordi Batlle i Nancy Rovira; els socialistes Enric Pérez i Jaume Camps; i el cap de llista de la PxC Xavier Fernández.

Recull de Participació

EL PUNT

Dijous, 26 de maig de 2011

ELS ESTUDIANTS DE LA UDG VOLEN PODER INTERVENIR PER DECIDIR QUÈ ES RETALLA

Ahir van fer una altra assemblea en què es va informar de l'estat de les negociacions de la rectora amb la Generalitat per concretar la tisorada

L'assemblea que van fer ahir els estudiants de la UdG. Foto: MANEL LLADÓ.

Mònica Cabruja. Els estudiants reclamen que no se'ls deixi de banda a l'hora de concretar les retallades que s'hauran de fer a la UdG. Ahir van fer una assemblea al campus del Barri Vell, a la qual van assistir una vintena d'alumnes, i en la qual es va informar sobre el contingut de la reunió que van mantenir dimarts els representants dels estudiants amb la rectora, Anna Maria Geli. En aquesta trobada es va demanar que siguin "part consultada" i puguin aportar la seva visió amb relació a la manera com s'han de concretar les retallades.

La rectora continua negociant amb la Generalitat perquè la tisorada en el pressupost es rebaixi fins als 6,5 milions, una quantitat que considera que no afectaria la qualitat de la universitat. Aquestes negociacions no es tancaran molt probablement fins que el Parlament aprovi els pressupostos al mes de juny. Un cop es concreti la xifra de la retallada es podrà concretar amb detall de quina manera es tradueix a la pràctica la reducció.

L'assemblea va reafirmar ahir el seu suport al consell d'estudiants i es va tornar a convocar una nova trobada per dimecres vinent. Per ara els estudiants han optat per aturar les protestes i per donar un vot de confiança a la rectora, en espera de com es concreta la nova situació. Fins ara han fet tres protestes, amb concentracions davant la seu de la Generalitat, que han tingut una resposta massiva.

LA XIFRA

3 manifestacions

s'han fet contra les retallades, amb concentracions davant de la seu de la Generalitat a Girona.

LA DATA

01.06.11

Propera assemblea d'estudiants convocada al campus del barri vell per debatre noves accions.

ESMORZARS REIVINDICATIUS DEL PAS

El personal d'administració i serveis (PAS) de la UdG ha iniciat també accions per reclamar que no hi hagi acomiadaments i per demanar transparència sobre el procés que se segueix. Ahir es va fer un esmorzar reivindicatiu i per la setmana vinent se'n farà un altre. Aquest col·lectiu també s'ha reunit en assemblea i amb la rectora Anna Maria Geli.

DIARI DE GIORNA

Diumenge, 29 de maig de 2011

EL FÒRUM CIUTADÀ DEL TAV ESTÀ SENSE DATA I PENDENT DEL NOU GOVERN MUNICIPAL

S'hauria de fer al juny, però Salamaña no el convocarà i Puigdemont vol parlar amb els veïns

El primer Fòrum es va fer al Centre Cultural la Mercè, amb poca assistència i molts polítics. Aniol Resclosa

El primer Fòrum Ciutadà de les obres del TAV a la ciutat de Girona va tenir un èxit relatiu. No hi va anar tanta gent ni hi va haver tantes intervencions com s'esperava però va servir per explicar algunes

Recull de Participació

informacions relatives al tren i als treballs de l'alta velocitat. El segon Fòrum s'havia de celebrar tres mesos més tard, al juny. No obstant, les entitats que van impulsar tot el procés participatiu que va iniciar-se primers amb una l'Audiència Pública i posteriorment amb la convocatòria trimestral de fòrums ciutadans no en saben res.

El president de l'Associació de Veïns de Sant Narcís, Martí Carreras, tem que les eleccions municipals i la formació del nou govern acabin diluint el Fòrum Ciutadà i que es convoqui tardanament incomplint així els acords de l'Audiència Pública, que va decidir que es farien trobades cada tres mesos.

La tinenta d'alcalde d'Urbanisme i representant municipal a la comissió de seguiment e les obres del TAV a Girona, Isabel Salamaña, ha explicat que l'equip de govern en funcions ja no farà la convocatòria. Considera que la data l'ha de fixar el nou govern. Salamaña recorda que el nou govern es formarà l'11 de juny i que, per tant, hi haurà prou temps per convocar el segon Fòrum Ciutadà i per publicitar l'acte abans que es faci.

Puigdemont, obert

Mentrestant, el cap de llista de CiU, la formació més votada i que probablement governarà l'Ajuntament de Girona en minoria, Carles Puigdemont, està obert a organitzar la segona convocatòria. Abans però, recorda que encara ha de fer-se el traspàs entre governs i assenyalà que també vols parlar amb els veïns i les entitats impulsores. Puigdemont no tindria inconvenients a seguir convocant els Fòrums Ciutadans però vol assegurar-se que tothom els troba útils per a la ciutadania. L'alcalde nacionalista ha indicat que la seva prioritat serà precisament la ?informació permanent, continuada i transparent de les obres del TAV.

Al primer Fòrum només hi van assistir una cinquantena de persones, moltes de les quals eren polítics, periodistes i responsables de les obres. Només hi va haver tres intervencions (del mateix Martí Carreras, del president del col·legi d'arquitectes Frederic Cabré i d'un veí anònim). Es va decidir que el reglament d'organització i funcionament del Fòrum s'aprovarà en la propera trobada en base a les aportacions que s'hagin estant fent entre un i l'altre.

Durant el desenvolupament d'aquell primer fòrum es va explicar com serà el calendari d'obres fins al termini d'aquestes, es van explicar diferents sancions a camions que no complien la normativa i, fins i tot, es va informar del poc que se sap del projecte del tren convencional i de l'enderroc del viaducte.

DIARI DE GIRONA

Diumenge, 29 de maig de 2011

GENT QUE SURT AL CARRER...

Daniel Terradellas

De sobte, gent surt al carrer i protesta. Es veia a venir, però la distància entre la majoria de dirigents polítics i les persones és tan gran que només capten estímuls dels ciutadans a través dels mitjans i les enquestes. I mentre les coses van bé, qui dia passa any empeny i anar tirant. Però si hi ha problemes reals d'atur generalitzat, de manca de perspectives pel jovent i retallades al benestar, és lògic que el malestar es transformi en protesta.

Hem vist les dents dels llops en la crisi global: els mateixos que es beneficien de diners públics per resoldre els seus disbarats, a més, volen imposar les seves regles del joc a tot el món. Que els poderosos sempre han volgut imposar els seus interessos ho veiem en la història. Però en les últimes generacions es va enfortir un poder públic democràtic com a garant en la defensa de la col·lectivitat. La frustració de la política occidental en contrarestar els atacs dels poders especuladors ha portat crisi als partits tradicionals que condicionaven el capitalisme amb mesures de benestar i progrés generalitzat. Sobretot als socialdemòcrates que n'hem fet valor suprem: on es ara l'Internacional Socialista d'Olof Palme, Willy Brandt, François Mitterrand?

Mentre els ciutadans pateixen les embranzides de poders globals especulatiu, els arriba la imatge dels partits polítics més preocupats per les seves baralles que pels problemes reals del país. Polítics corruptes i privilegis intolerables o escàndols vergonyants que són més amagats que esbandits en alguns partits. Gent imputada per corrupció són glorificats en algun partit i encara més deplorable, possiblement votats i elegits. Si els càrrecs públics i els partits no són capaços de generar confiança en moments de greu preocupació col·lectiva, és lògic que els ciutadans els desbordin: perquè rectifiquin i assumeixin el seu rol de dignes representants públics. També hi haurà qui ho aprofitarà per atiar el foc per debilitar el sistema democràtic i així poder imposar els seus interessos. Demanar més proximitat, transparència i eficàcia al sistema democràtic és raonable davant el nous reptes que s'entreveuen. Fa més de trenta anys que vam fer la transició i potser ja és hora que s'ajusti el sistema i les lleis a la

Recull de Participació

nova etapa que encetem. Té lògica que a l'era de l'informàtica hi hagi tan poca transparència a les institucions? No cal habilitar mecanismes de participació ciutadana quan els temes siguin importats o hem de tolerar que passin els mesos per aconseguir que els representats elegits es posin d'acord? Ara votarem als ajuntaments i contemplarem pactes entre ells, potser mocions de censura i trànsfugues: i llavors, a esperar que ens tornin a convocar d'aquí a quatre anys?

La democràcia representativa és saludable però, ara més que mai, també cal que sigui participativa perquè els reptes són grans. Ens convé fer més pedagogia política i més proximitat entre els partits, els elegits i els ciutadans per millorar i enfortir el sistema democràtic. Avui la dreta veurà la gent al carrer com un perill pels seus interessos: demanarà, en nom de la llei i l'ordre, mà dura policial. Els d'esquerra, avui, demà, en el futur, escoltarem més i esmenarem millor?

DIARI DE GIRONA

Dilluns, 30 de maig de 2011

ELS «INDIGNATS» DE GIRONA ES DILUEIXEN EN LA FESTA BLAUGRANA I REAPAREIXEN NETEJANT

L'acampada a la plaça Catalunya passa la nit en blanc i sense incidents després de retirar els objectes més perillosos

Unes quaranta persones debatien a la plaça Catalunya, ahir a la tarda. Diari de girona

David Jiménez. L'acampada dels «indignats» a la plaça Catalunya de Girona va superar la que es preveia com la nit més temible de totes des que s'hi van instal·lar el passat 19 de maig.

Se sabia que el Barça podia guanyar la Champions però no fins quan duraria l'acampada. Les protestes pacífiques no es van aturar i, mentrestant, s'acostava la nit del dia 28 sense que es tingués gaire

clar què passaria ni com s'havia d'actuar. Fins que divendres passat una contundent acció policial per «netejar» la plaça Catalunya de Barcelona hi va afegir una cullerada d'incertesa a poques hores de la gran final. A Barcelona estaven més preocupats que a Girona. Malgrat que els dos campaments estan en els respectius lloc de celebració blaugrana, la capital catalana és on, malauradament, acostuma a finalitzar la festa amb un ball de bastons entre els antdisturbis i una minoria d'eixalebrats, que acaben detinguts.

Així, Girona s'ho mirava de lluny i al final, com defensaven els acampats, no va passar res. La nit va ser una festa i en acabar les celebracions els mateixos «indignats» es van encarregar de netejar la plaça de la brutícia dels culers.

Desmuntar el campament

Abans de l'inici del partit entre el Barça i el Manchester a Wembley els acampats a la plaça Catalunya van desfer les tendes de campanya -una quinzena- i van retirar el material més perillós, com qui adequa el menjador de casa abans de rebre els invitats. D'aquesta manera, quan els primers culers van aparèixer per començar la festa, a la plaça només hi quedaven tres de les sis carpes; una custodiava el menjar i les altres dues resguardaven el material que s'havia retirat, tendals, pancartes, cartrons... tot el que podia ser incendiat.

Els «indignats» no van crear un cordó de seguretat entre l'espai de celebració, que fluctua entre la font del centre i l'aparcament de motos i que, per entendre'ns, envolta el quiosc de la plaça. De fet, s'ho miraven de prop mentre alguns -amb samarretes del Barça- s'unien a la festa. I tots van acabar diluïts en una nit sense incidents.

A la mateixa hora, en un altre punt de la ciutat, tenia lloc «l'altra festa» o la que va organitzar l'Ajuntament com a alternativa a la plaça Catalunya. La Copa de la Devesa va acollir una pantalla gegant on centenars d'aficionats es van concentrar per veure el partit.

Bona part així ho van fer però en acabar uns van desfilat cap al centre -lloc natural de celebració- i d'altres van preferir quedar-se i seguir la festa, amb barres de bar on consumir, i a tocar de les carpes d'estiu ja instal·lades a la Devesa.

La nit avançava dins de les previsions -no es van registrar incidents destacats- mentre la policia de Girona seguia els esdeveniments a distància. Entrada la matinada, alguns policies «donaven voltes per la plaça però no ens van dir res», va explicar un «indignat».

Recull de Participació

Amb la festa acabada, els acampats van començar a netejar la plaça. «Hi havia molta brutícia», va assegurar un. Mentre recollien, uns uniformats «van venir per dir que no netegéssim, que ho farien els serveis de l'Ajuntament», va dir.

«Un acte de consciència»

«Un de nosaltres li va dir que netejàvem perquè l'és un acte de consciència». De fet, després de l'experiència de Barcelona, on la relació «neteja dels serveis de l'Ajuntament» i «acampats» aixeca sospites, va fer que els mateixos acampats optessin per fer la feina.

En una nit més en blanc que en negre, els «indignats» van refer el campament per seguir amb una acampada que «no té data límit».

Radio Sant Feliu

Dilluns, 30 de maig de 2011

AQUEST DIMARTS REUNIÓ SOBRE ELS USOS DELS SAFARETJOS DEL PUIG DE SANT FELIU

Aquest dimarts, 31 de maig, a les 6 de la tarda, a la Casa Irla, se celebrarà una reunió de treball dins del procés de participació ciutadana del Pla de Barris sobre l'ús dels Safaretjos del Puig.

Els Safareigs són patrimoni ganxó i formen part de la història de la vila. Un espai que cal respectar i conèixer per tal de mantenir viva la memòria de temps potser no tan llunyans.

Durant anys, han estat lloc de vicle i trobada entre diferents generacions. Ara, amb el Pla de Barris, es vol donar un nou impuls per a recuperar aquest patrimoni i adaptar-lo a les necessitats actuals dels seus usuaris.

Com equipament municipal, aspira a ser un centre obert i proper, un lloc on associacions, col·lectius, ciutadans, veïns i amics, trobin els recursos i l'espai adequat per a relacionar-se i desenvolupar-hi activitats del seu interès.

Per tal de definir de manera conjunta les bases del futur projecte, s'està duent a terme un procés participatiu que pretén posar en comú les necessitats, desitjos i idees de tots aquells que hi vulguin participar i col·laborar,

Amb aquest ànim, de reunir passat, present i futur, neix el projecte dels Safareigs del Puig. Sou convidats

Per assistir a la reunió de treball s'agrairia que confirmeu l'assistència. Podeu trucar al 972.32.70.19.

EL PUNT

Dimarts, 31 de maig de 2011

ELS "INDIGNATS" PORTARAN LA SEVA PROTESTA FINS A SALT

El col·lectiu d'"indignats" acampats des de fa dies a la plaça Catalunya de Girona estendran avui el seu radi d'acció i preveuen portar la seva protesta fins al municipi de Salt. La previsió de l'acampada de la capital gironina és que avui a les vuit del vespre surti una manifestació des de la plaça Catalunya de Girona per anar en direcció a Salt, fins a la plaça de la Llibertat. L'objectiu és descentralitzar la protesta de Girona i que, com ha passat a diverses ciutats, es reproduïxin acampades a més municipis o barris.

D'altra banda, a Roses, el cap de setmana s'ha mantingut un campament del col·lectiu d'"indignats" Roses Reacciona, que ha tingut el suport d'una cinquantena de persones al vespre. Els joves tenen previst tornar a acampar el cap de setmana que ve. I a Ripoll un grup d'"indignats" van escridassar diumenge la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, quan participava en la celebració de la Festa de la Llana i el Casament a Pagès.

TotSalt.cat

Dimarts, 31 de maig de 2011

CENTRA'T EN EL BARRI CENTRE

L'Associació de Veïns dels barris d'Esteve Vila a Francesc Macià, (Barri Centre) dins la Campanya "Centra't en el Barri Centre", tenim previst realitzar un procés participatiu mitjançant el qual plantegem a les persones del barri diverses propostes que estan vinculades amb la millora del Barri Centre. Aquest procés participatiu consistirà en la instal·lació de 4 taules participatives itinerants en els següents carrers, els següents dimecres:

- 25 de maig a la Plaça de la Llibertat, de 10 h a 12 h.

Recull de Participació

- 1 de juny al Passeig Ciutat de Girona (mercat C. Major), de 10 h a 12 h.
- 8 de juny al C. Àngel Guimerà (davant escultura Les Loles), de 10 h a 12 h.
- 15 de juny al C. Torres i Bages, de 10 h a 13 h.

I també en l'interior d'aquests comerços:

Alimentos latinos - C. Dr. Ferran, 16 / Bar el Raïm - C. Dr. Ferran, 12 / Bar Sant Martí - C. Francesc Macià, 19 / Telefonía Mòbil - C. Francesc Macià, 18 / Carnisseria Halal - C. Torres i Bages, 16 / Drogueria Gispert - C. Ramon Sambola, 2 / Esports Heras - C. Francesc Macià, 10 / Patisserie Armengol - C. Àngel Guimerà, 77 / Patisserie Negrell - C. Greco, 2 / Perruqueria Única - C. Francesc Macià, 29 / Rostisseria Boukala - C. Francesc Macià, 29 / Fruiteria Mercader - C. Francesc Macià, 12 / Rostisseria Amir Javad - C. Torres i Bages, 23 / Telecomunicacions Ouassar Talbi - C. Dr. Ferran, 12 / Locutori Ouassar Talbi - C. Francesc Macià, 10 / Bar Nou - C. Elisenda de Montada (davant Mercadona).

Així es recolliran les respostes i l'opinió de les persones del barri i els dies 6 i 13 de juliol es realitzarà una devolució dels resultats obtinguts mitjançant taules participatives en el carrer i un plenari el 15 de juliol aprofitant la reunió general anual de l'Associació on es presentarà la Memòria.

Es donarà per finalitzada aquesta Campanya amb un sopar de germanor del Barri Centre, previst pel dia 8 de juliol.

És molt important la vostra col·laboració! Tots millorarem el Barri Centre!

Estem a la vostra disposició al local de l'Associació al Carrer Àngel Guimerà, 106-108, local 4 de Salt, els dimecres de 17 a 20,30 h. on també us podeu fer socis per 7 € a l'any.

La Junta de l'Associació de Veïns. Salt, 23 de maig de 2011